

РЕШЕНИЕ

№ 6328

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11619** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Канела 2011“ ООД срещу решение № 3857/25.08.2024г. по НАХД № 12601/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 105 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 003063/15.06.2023г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП). С НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер 2000лв. на основание чл.210а във вр. с чл.68д, ал.1 във вр. с чл.68г, ал.4 във вр. с чл.68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба.

Прокурорът намира, че решението на районния съд е правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от съответно активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което

същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя.

От фактическа страна в обжалваното решение е прието, че на 05.04.2023г. , в ресторант, стопанисван от касатора, била извършена съвместна проверка от КЗП и Регионалната здравна инспекция (РЗИ). В хода на проверката било установено, че в менюто на заведението се предлага минерална вода “Банкя“ 330мл – 2.99 лв. и трапезна вода 700мл – 4.99 лв. При направена поръчка на 1бр. трапезна вода била поднесена стъклена бутилка с пластмасова капачка, която не била капсулована/запечатана фабрично, а била поставена ръчно. Върху бутилката било изписано “Aqualy premium water 750 ml still www.aqually.bg“. Бутилката не съдържала информация относно състав, произход, характеристики, производител. Било установено, че търговецът използвал мулти-филтрираща система, и преработвал на място вода, чийто източник била водопроводната мрежа (чешмяна вода). Тази информация също не била посочена на бутилката. При така установеното административнонаказващият орган приел, че е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика, изразяваща се в представяне на невярна информация и следователно - подвеждаща за вида на предлаганата в заведението вода, което действие можело да доведе до вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел, без използването на тази практика. Невярната информация била съществена за решението на потребителите да консумират тази вода. Липсвала информация, че предлаганата вода под наименованието „трапезна“ в действителност била преработена на място от филтрираща система. Въз основа на така възприетото административнонаказващият орган наложил процесната санкция на основание чл. 210а ЗЗП.

От правна страна районният съд приел, че актът за установяване на административно нарушение и НП са съставени от компетентни за това органи, спазена е формата по чл.42 и чл.43 ЗАНН и сроковете по чл.34 ЗАНН. Посочва се в мотивите на оспореното решение, че с оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в ЗЗП забранява императивно използването на такава. Съобразно чл. 68 г, ал. 4 ЗЗП нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д – 68к ЗЗП. Съгласно разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без

използването на търговската практика. Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. В § 13, т. 31 от ДР на ЗЗП е дадена легалната дефиниция на понятието "търговско решение" и същото е определено като всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не. От изложеното следва, че фактическият състав на заблуждаващата търговска практика по чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП изисква наличието на три елемента: да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; тази търговска практика да съдържа невярна информация, която да е подвеждаща или да съдържа вярна информация, която е поднесена по начин, който заблуждава или е в състояние да заблуди средния потребител и на последно място тази търговска практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Елементите на фактическия състав следва да са налице кумулативно. В случая безспорно се установило, че по повод постъпил сигнал от А. на производителите на безалкохолни напитки е възложена проверката в столични и други търговски обекти в страната, установено е от контролните органи, че в търговски обект, стопанисван от дружеството жалбоподател е била предлагана филтрирана вода, посредством филтрираща система, внедрена към столичната водопроводна мрежа, и вписана в менюто като трапезна вода, предлагана в стъклени бутилки без означение за произход, вид и качество. Районният съд приел, че несъмнено начинът на предоставяне на информацията за предлаганата от страна на дружеството напитка - вода е заблуждаващ, доколкото същата не е предоставена по ясен и недвусмислен начин на потребителя, че се касае за вода, която не е бутилирана трапезна вода, а вода, която се преработва чрез филтрираща система, чийто източник е водопроводната мрежа. По този начин представена информацията, макар и да се приеме, че самата вода покрива изискванията за трапезна вода, е в състояние да заблуди средния потребител по отношение на продукта, и е възможно да промени съществено икономическото поведение на потребителите, които засяга. Именно в резултат на посочването, че се касае за предлагане на трапезна вода, със съответните характеристики за такава, потребителят би взел решение да поръча именно нея. Ако обаче в менюто и на бутилката бъде посочено, че се касае за преработена по съответния начин вода от водопроводната мрежа, съобразно изискванията на чл. 27 и чл. 28 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни нужди, и са известни на потребителя преди вземане на решение за поръчването ѝ, това би повлияло върху вземането на търговско решение от него дали изобщо да поръча именно този вид продукт или не. По тези съображения районният съд приел, че правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството за извършено нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68 г ал. 4 вр. чл. 68д, ал. 1 ЗЗП, като отговорността му е безвиновна. Законосъобразно това нарушение е отнесено към санкционната разпоредба на чл. 210а от ЗЗП и в случая не може да се приеме, че е налице маловажност на нарушението.

Настоящият състав не споделя извода за установеност на заблуждаваща търговска практика. Съгласно чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, такава е налице, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да заблуди средния потребител, дори ако представената информация е фактически точна. Съвкупната преценка на установените факти в случая не обосновава извод за такава практика. Във всеки отделен случай съдът следва да направи собствена преценка, каква би била типичната реакция на средния потребител. Описанието на стоката в случая не съдържа твърдение, че тя е бутилирана. В менюто е била описана като „трапезна“ посочено е количеството и цената, а върху самата бутилка е бил установен надпис, който съдържа марка, количество, отбелязване, че водата е висококачествена и негазирана, както и адрес на интернет страница. Последният е погрешно изписан в текста на НП и АУАН и в действителност е <https://acqualy.bg>. От служебно извършената проверка на съдържанието му се установява, че още в началното представяне изрично е посочено, че „Acqualy е една изчистена, съвременна и чудесна алтернатива на бутилираната вода в еднократна опаковка, която чрез своите филтриращи решения позволява на заведенията да използват наличния източник на вода“. При тези обстоятелства не може да се приеме, че средният потребител би бил в състояние да се заблуди, че водата е бутилирана. Тя не е посочена като такава в менюто; при поръчка пристига в бутилка, която видимо не е произведена в този ѝ вид. По никакъв начин тя не е представена като такава, а върху етикета ѝ има означение за мястото, където е достъпна повече информация, в случай, че потребителят би се поинтересувал от нея. Що се отнася до определянето на същата вода в менюто като „трапезна“, то установените в случая обстоятелства безпротиворечиво налагат извод, че тя съответства на определението на чл.2, ал.2, т.3 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели, а именно, това е всяка вода от подземен или повърхностен водоизточник, третирана или нетретирана, която отговаря на изискванията на Наредба № 9 от 2001 г. за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели (обн., ДВ, бр. 30 от 2001 г.; изм., бр. 87 от 2007 г.), но не отговаря на изискванията за натурална минерална или изворна вода и при производството ѝ са спазени изискванията на наредбата. Изискванията към трапезните води са посочени в чл.10-12 от цитираната Наредба и в случая не се установява, а не се и твърди поръчаната при проверката да е в отклонение от тези изисквания. Питейната вода е основна суровина за производството на трапезна вода съгласно чл.10, ал.1, т.1 от същата Наредба. Тя препраща към определението на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на горепосочената Наредба № 9, което гласи, че по смисъла на тази наредба „питейна вода“ е вода за питейно-битови цели: а) в нейното природно състояние или след обработка, предназначена за пиене, приготвяне на храна и други битови цели, както в обществени, така и в частни обекти, независимо от нейния произход и независимо от това дали се доставя чрез водоснабдителна мрежа, от цистерна, в бутилки, кутии или други опаковки, включително изворни води; б) използвана в обектите за производство, преработка и дистрибуция на храни, за производството, преработката, консервирането, съхранението или продажбата на продукти или на вещества, предназначени за консумация от хора. В случая безпротиворечиво се установява, че ресторантът - частен обект, в който се произвеждат храни, е подлагал на филтриране вода от водоснабдителната мрежа. Цитираните разпоредби в тяхната взаимовръзка налагат извода, че такава вода е един от видовете, отговарящи на определението

„трапезна“, като не е изискуемо от приложимата нормативна уредба тя да е промишлено бутилирана. Ето защо, не може да се приеме, че установеното от проверката предлагане на такава вода може да има резултат заблуда на потребителя. В заключение следва да се отбележи и, че сигналът, по който е образувана проверка, е подаден от А. на производителите на безалкохолни напитки в Б.. Възможното засягане на икономическия интерес на тези производители не е обстоятелство, годно да обоснове извод за търговска практика, заблуждаваща потребителя. По изложените съображения, не може да се приеме, че е налице основание за санкция по чл.210а ЗЗП. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК и чл.63д, ал.1 от ЗАНН следва да бъде уважено искането на касатора за възстановяване на направените по делото разноски. Установява се общ размер на последните: 840 лв., представляващи адвокатско възнаграждение, платено при подписване на приложения договор за правна помощ, съгласно уговорката в него. Разноските са дължими от КЗП, която е юридическо лице съгласно чл.165, ал.1 от ЗЗП.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3857/25.08.2024г. по НАХД № 12601/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав и вместо него постановява: ОТМЕНЯ наказателно постановление № 003063/15.06.2023г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите. ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „Канела 2011“ ООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 840 лв. (осемстотин и четиридесет лева) – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.